

СРПСКА ПОЕЗИЈА

Поезија је посебан књижевни род где је песникова порука изречена кроз стихове. Песма обично садржи низ стилских фигура, укључујући риму, метафору, поређење, градацију, хиперболу, итд. Сматра се да је поезија најстарија врста књижевности. Рани примери су сумерски „Еп о Гилгамешу“, делови Библије и радови Хомера.

Poezija ili **lirika** (dolazi od grč. lyra - žičani muzički instrument) je naziv za književni rod u stihu i prozi (pesma u prozi). Poezija je vrsta književno-umetničkog izražavanja i plod je iznošenja pesnikove unutrašnjosti, njegovih misli i raspoloženja. Nastala je u starogrčkoj književnosti iz obreda posvećenih Meliku (vladaru), u kojima su se pesme izvodile uz pratnju muzičkog instrumenta lire.

Lirske pesme su se pevale uz muziku, danas se deklamuju, recituju. Lirsko pesništvo nastalo je u svojevrsnom sinkretizmu, stapanju muzike, glume, govora, plesa. Ispunjava stvaraoca i čitaoca utiskom - impresijom; govori kroz jedinstvo zvuka i smisla.

Vrste lirskih pesama: ljubavna, domoljubiva (rodoljubiva, patriotska), socijalna, misaona (refleksivna), opisna (deskriptivna), religiozna. Tradicionalne lirske pesme su himna, oda, elegija, ditiramb, epigraf, epigram.

Moderna lirika-znači eksperiment i lutanje, otkrivanje neslućenih mogućnosti jezika (ritam, zvuk, melodija), ne teži razumljivosti, zbunjujuća je za čitaoce, sugeriše umesto da objašnjava.

VIŠE ĆETE SAZNATI U:

Miodrag Pavlović - Antologija srpskog pesništva

Jovan Deretić - Istorija srpske književnosti

itd.